

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200691
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722200691.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne Z. E., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Z. XXXX/XX, proti žalovanému E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., I. XXX/XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 20C/11/2022-120 z 29.11.2022 takto

rozhodol:

I. Mení napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným uznesením (v tejto veci už v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že vo výroku I. prikázal žalovanému, aby žalobkyni umožnil časovo neobmedzený vstup do rodinného domu súp. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX obec a k.ú. Z. a na pozemok C. parc. č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktorý je zapísaný na LV č. XXX obec a k.ú. Z. a za týmto účelom jej vydal jednu sadu funkčných kľúčov od vchodových dverí domu a jednu sadu funkčných kľúčov od bočného vedľajšieho vchodu do domu, ktorý vedie do kuchyne s WC; súčasne prikázal žalovanému, aby žalobkyni umožnil časovo neobmedzený vstup na pozemok C. parc. č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a na pozemok XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktoré sú zapísane na LV č. XXX obec a k.ú. Z. a za týmto účelom odovzdal žalobkyni jednu sadu funkčných kľúčov od kovovej bránky na hranici medzi pozemkami XX/X obec a k.ú. Z. a pozemkom C. parc. č. XXXX/X ostatná plocha o výmere XXXX m², zapísaný na LV č. X obec a k.ú. Z. a v súvisiacom výroku II. o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Po citovaní ust. § 324 ods. 1-3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2, § 332 ods. 1, § 334 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP svoje rozhodnutie vecne dôvodil tým, že podaným návrhom sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovanému prikázalo, aby jej umožnil časovo neobmedzený vstup do rodinného domu súp. č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX, obec a k.ú. Z. a na pozemok C. parc. č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktorý je zapísaný na LV č. XXX obec a k.ú. Z., a za týmto účelom jej vydal jednu sadu funkčných kľúčov od vchodových dverí domu a jednu sadu funkčných kľúčov od bočného vedľajšieho vchodu do domu, ktorý vedie do kuchyne s WC. Rovnako žalobkyňa žiadala o uloženie povinnosti umožniť jej časovo neobmedzený vstup na pozemok C. parc. č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a na pozemok XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktoré sú zapísane na LV č. XXX obec a k.ú. Z. a za týmto účelom odovzdať žalobkyni jednu sadu funkčných kľúčov a od

kovovej bránky na hranici medzi pozemkami XX/X obec a k.ú. Z. a pozemkom C. parc. č. XXXX/X ostatná plocha o výmere XXXX m², zapísané na LV č. X obec a k.ú. Z.. Dôvodom podania návrhu je skutočnosť, že žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX a č. XXX pre obec a k.ú. Z. a nakoľko žalovaný odmieta sprístupniť žalobkyni uvedené nehnuteľnosti, domáha sa žalobkyňa ich sprístupnenia prostredníctvom neodkladného opatrenia. Uviedla, že sa opakovane pokúsila vstúpiť do domu a na príľahlý pozemok, a to aj za prítomnosti hliadky polície, pričom žalovaný opakovane a agresívne jej žiadosti odmietol. Žalobkyňa nemá v úmysle dom užívať trvale, má záujem skontrolovať stav domu, prípadne doň uložiť svoje osobné veci. Nakoľko na spoluvlastnícky podiel žalovaného sú vedené exekúcie, žalobkyňa má za to, že sa žalovaný k nehnuteľnostiam bude správať ľahostajne. Vo veci už raz rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, ktoré jeho rozhodnutie bolo na odvolanie žalobkyne uznesením odvolacieho zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že mal opätovne posúdiť návrh žalobkyne s prihliadnutím na aktuálny stav.

3. Následne uzavrel, že žalobkyňa je aktuálne väčšinovým vlastníkom dotknutých nehnuteľností, pričom žalovaný ako menšinový spoluvlastník jej žiadnym spôsobom ani v minimálnom rozsahu neumožňuje predmet svojho spoluvlastníctva užívať. Za týchto okolností dospel k záveru, že sú splnené kumulatívne podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Je zrejmé, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi spoločných nehnuteľností, pričom doposiaľ nedošlo k dohode o rozsahu užívania predmetu sporu. Potreba bezodkladnej úpravy práv je odôvodnená bránením žalobkyni v riadnom užívaní predmetu podielového spoluvlastníctva, pričom kroky žalovaného možno považovať za šikanózne výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu. Napriek tomu, že žalobkyňa je väčšinovým podielovým spoluvlastníkom dotknutých pozemkov, žalovaný jej znemožňuje akýkoľvek výkon vlastníckeho práva. Rovnako tak žalovaný, ktorého spoluvlastnícke podiely na pozemkoch a tiež stavbe rodinného domu, znemožňuje žalobkyni predmetnú stavbu v akejkoľvek miere užívať, odmieta akúkoľvek komunikáciu a dohodu o užívaní, čo ho bezdôvodne znevýhodňuje oproti ostatným podielovým spoluvlastníkom. Preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a o trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu.

4. Označené uznesenie včas podaným odvolaním napadol žalovaný, ktorý ho považuje za absolútne nesprávne a nezákonné. Odvolateľ v podanom odvolaní na prvom mieste vytyka súdu prvej inštancie jeho záver o tom, že žalobkyňa je väčšinová spoluvlastníčka dotknutých nehnuteľností a akcentuje na skutočnosť, že medzi ním a žalobkyňou dlhodobo pretrvávajú zlé medziľudské vzťahy s vyslovením obavy o možných tragických následkoch v prípade ponechania spôsobu užívania nehnuteľností v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým výkonom by žalobkyňa zasahovala do jeho súkromia. Odvolateľ rovnako apeluje na ústavnú ochranu obydlia a preto neobmedzený vstup na nehnuteľnosti považuje za neprípustný s tým, že dom je jeho obydľím a žalobkyňa je vlastníčkou dvoch bytov v O.. Vyslovil nepochopenie toho, ako mohol konajúci sudca otočiť svoj pôvodný názor o 180 stupňov a z tohto dôvodu mu už a ani súdu nedôveruje. Mal za to, že žalobkyňa neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov.

5. Protistrana sa do rozhodnutia odvolacieho súdu ku podanému odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 388 CSP).

7. Požiadavky, ktoré sú z hľadiska ústavných aspektov kladené na rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia možno sformulovať do týchto dvoch základných podmienok (i) musia mať predovšetkým zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy), (ii) musia byť vydané príslušným orgánom a nemôžu byť prejavom svojvôle (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy). Tento právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd vyslovil už vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 234/08 aj Ústavný súd SR.

8. Neodkladné opatrenie sa podieľa na realizácii ústavne zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 46 a následne Ústavy SR. Právo na súdnu ochranu by nebolo komplexné, ak by chýbala možnosť zákonom ustanoveným postupom sa domáhať svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, v ktorých je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti vylučujúcej jeho ochranu inak než neodkladným, urgentným zásahom súdu. V takýchto prípadoch súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Tu nie je na mieste aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Taktiež nemožno prehliadnuť, že neodkladné opatrenie súd nariadi len v prípade potreby dočasne upraviť pomery strán alebo v prípade, ak by bola daná obava, že by exekúcia bola ohrozená.

9. Pri nariadení neodkladného opatrenia musia byť vzaté na zreteľ fakticita javu, proporcionalita následku a príčina jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán konania (napr. nález ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 89/02). Neodkladným opatrením nemôže dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb.

10. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel majúc za to, že pre jeho nariadenie sú splnené zákonné podmienky, opierajúc svoj názor o zistenie, že žalobkyňa je väčšinová vlastníčka dotknutých nehnuteľností, ktorých jej v riadnom užívaní bráni žalovaný.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na odvolanie žalovaného, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

12. Na úvod je potrebné konštatovať zásadnú skutočnosť, a to, že súd prvej inštancie v tu zo strany žalovaného napadnutom rozhodnutí úplne rezignoval na povinnosti v zmysle inštruktáže zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu (viď bod 36. - odkaz na § 139 Obč. zák., možnosť obmedzenia spoluvlastníckeho práva len na základe zákona alebo platnej dohody s definíciou obydla s tým, že v prípade kolízie týchto práv je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán), zrejme rozhodujúc pod časovým tlakom, ak prvé zrušujúce rozhodnutie mu bolo doručené dňa 27.06.2022 a k vydaniu tu napadnutého rozhodnutia pristúpil až dňa 29.11.2022 (zákonná lehota na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je pritom v zmysle § 328 ods. 2 CSP 30 dní!!!) potom, ako bol v tejto veci dňa 25.11.2022 dotazovaný na stav konania súdnym exekútorom. Dôvodom prvého zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu bola arbitrárnosť prvoinštančného rozhodnutia, v ktorom chýbala zmienka o tom, ako bolo naložené so žalobkyňou tvrdenými a podľa jej názoru podstatnými skutočnosťami odôvodňujúcimi potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, a to s prihliadnutím na ňou predložené listinne dôkazy, pričom bolo potrebné vychádzať zo stavu po zrušujúcom rozhodnutí.

13. Rovnako platí, že prípade, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP neuloží, je súčasne povinný poučiť strany vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, o ich možnosti podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom súd je povinný túto žalobu aj špecifikovať, teda uviesť strany a predmet konania žaloby vo veci samej. Zákon tak súdu stanovuje obligatórnu poučovaciu povinnosť (poučiť stranu, proti ktorej neodkladné opatrenie pred začatím konania smeruje, o možnosti podať žalobu a o právnych následkoch s tým spojených), a to v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov strán, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje. Súd je tak povinný týmto stranám poskytnúť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 a ods. 2 CSP kvalifikované poučenie. Ak súd súčasne s nariadením neodkladného opatrenia vo výrokovej časti strane sporu kvalifikované poučenie neposkytol, dochádza k porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu procesných oprávnení tejto strany sporu, a to zmareniu jej možnosti podať

žalobu vo veci samej (vymedzenej súdom v zmysle § 337 ods. 2 CSP) a domáhať sa tak prípadnej procesnej ochrany, v dôsledku čoho ani nemohli nastať prípadné právne následky spojené s podaním takejto žaloby a s prípadným vyhovením tejto žalobe (§ 337 ods. 3 CSP). Takýmto postupom súdu dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2018, sp. zn. 5Cdo/135/2017). Pretože v súdnej veci súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobkyni povinnosť v zmysle § 336 ods. 1 CSP neuložil, bol preto povinný postupovať v zmysle § 337 ods. 1, ods. 2 CSP a žalovaného poučiť o možnosti podať žalobu a o právnych následkoch s tým spojených. Uvedený postup súd prvej inštancie úplne odignoroval.

14. Na LV č. XXX, k.ú. Z. sú vedené dve parcely, a to parc. č. XX/X o výmere XXXmX a XX/X o výmere XXXmX - obe zastavané plochy a nádvoria, ktorých podielovými spoluvlastníkmi okrem žalobkyne (jej podiel predstavuje X/XX z celku) a žalovaného (jeho podiel predstavuje X/XX z celku) sú ešte dve fyzické osoby, na podiel každej ktorej pripadá X z celku. Na podiel žalovaného je vedená exekúcia. Na LV č. XXX, k.ú. Z. je vedená jedna parcela, a to parc. č. XX/X o výmere XXXmX - zastavané plochy a nádvoria, ktorých podielovými spoluvlastníkmi okrem žalobkyne (jej podiel predstavuje XXX/XXX z celku) a žalovaného (jeho podiel predstavuje X/XX z celku) je ešte jedna fyzická osoba, na podiel ktorej pripadá X/XX z celku. Na podiel žalovaného je vedená exekúcia. Na LV č. XXXX, k.ú. Z. je vedený dom, súp. č. XXX, postavený na parc. č. XX/X (tá je vedená na LV č. XXX), kde podiel žalovaného, na ktorý je vedená exekúcia predstavuje X/XX z celku a podiel žalobkyne predstavuje X/XX z celku. V akomkoľvek spore spoluvlastníkov, musia byť stranami všetci, vystupujúci či už na strane žalobcov, alebo žalovaných. Aj uvedené ušlo pozornosti súdu prvej inštancie.

15. Možno konštatovať, že žalobkyňa je majoritná vlastníčka iba vo vzťahu ku pozemkom, nie aj vo vzťahu ku domu, v ktorom žalovaný býva, má tam svoje hnutelné veci, ako aj veci osobnej potreby, pričom sa jedná o rodičovský dom žalovaného a starorodičovský dom žalobkyne, a ktorý žalobkyňa hodlá, ako to sama uviedla v priebehu sporu neužívať trvale, ale príležitostne, iba ako víkendový domček, resp. si v ňom odložiť svoje osobné veci a má záujem skontrolovať jeho stav. Preukázaným taktiež je, že medzi stranami nateraz neexistuje žiadna možnosť akejkoľvek formy dohody o spôsobe spoločného užívania nehnuteľností a že žalovaný žalobkyni bráni užívať dotknuté nehnuteľnosti. Bolo taktiež lustráciou zistené, že na súde prvej inštancie prebiehajú dva spory iniciované žalovaným, a to o určenie vlastníckeho práva (sp. zn. 21C/12/2022) a o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy (sp. zn. 20C/13/2022) a jeden iniciovaný žalobkyňou o vydanie bezdôvodného obohatenia (sp. zn. 17C/37/2022)

16. V predmetnom prípade teda stoja oproti sebe dve práva, a to vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalobkyne ako podielového spoluvlastníka a na druhej strane právo žalovaného na zachovanie nedotknuteľnosti obydla a práva na súkromie.

17. Zásah do práva na nedotknuteľnosť obydla a do práva na súkromie osoby je pre súd citeľnejší a má mu byť poskytnutá zvýšená ochrana. Ústava pojem súkromný a rodinný život, ani obydlie bližšie nedefinuje. Keďže základné práva a slobody podľa Ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, pri vymedzení obsahu uvedených pojmov sa musí prihliadať aj na príslušnú judikatúru týkajúcu sa predovšetkým článku 8 ods. 1 Dohovoru. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že pojem obydlie je autonómny pojem, ktorý nezávisí od klasifikácie vnútroštátneho práva. V súdnej veci v dome žije žalovaný, má tam svoje hnutelné veci, ako aj veci osobnej potreby, naproti tomu žalobkyňa ho nehodlá užívať trvale, skôr ako víkendový domček, prípadne si tam uložiť svoje osobné veci a skontrolovať jeho stav a preto právo žalovaného na obydlie, nedotknuteľnosť obydla a právo na súkromie v tomto prípade musia mať väčšiu váhu ako vlastnícke právo prináležiace žalobkyni.

18. Právo na obydlie je súčasťou širšieho práva na súkromie. Odvolací súd v tomto poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 13/2000: „Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydla. Zásah do obydla znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydla.“ Medzi právom na obydlie a vlastníckym právom neexistuje automatická a bezpodmienečná väzba.

19. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že povinnosť odovzdať kľúče a sprístupniť dom, resp. pozemok sa nemôže postaviť iba na formálnej existencii podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, hoc je spoluvlastníkovi bránené v užívaní nehnuteľnosti a nič na uvedenom bez ďalšieho nemôžu zmeniť ani prípadné exekúcie vedené na spoluvlastnícky podiel jedného zo spoluvlastníkov. Je totiž vecou všetkých spoluvlastníkov, aby sa o užívaní nehnuteľností dohodli a postupovali v zmysle § 139 Obč. zák. Iba ten, kto je oprávnený v zmysle dohody alebo rozhodnutia súdu s nehnuteľnosťami fakticky nakladať by mohol žiadať o vydanie kľúčov, prípadne vstup na nehnuteľnosť i v prípade, že by mohli existovať pochybnosti o tom, či je alebo nie je nehnuteľnosť obydľím žalovaného.

20. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako žiadala žalobkyňa splnené neboli, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 390 a § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku I. tohto uznesenia (zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), vychádzajúc pritom zo stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

21. To, že neboli naplnené očakávania žalobkyne, teda odvolací súd nerozhodol v súlade s jej právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach konštatoval (napr. v uznesení z 30.09.2013, sp. zn. 7Cdo 156/2012, v uznesení z 11.09.2013, sp. zn. 5Cdo 56/2012, v uznesení z 21.08.2013, sp. zn. 5Cdo 186/2013 a mnohé iné), že neexistencia žiadneho rozhodnutia alebo existencia právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, nebránia dovolaciemu súdu pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ OSP posúdiť túto otázku samostatne a prípadne i inak, než ju posúdil nadriadený súd (R 59/1997). Táto zásada platí i pre odvolacie konanie, preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu zaoberať sa aj tým, či bol takto žalovaným vymedzený odvolací dôvod naplnený (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP). Podľa odvolacieho súdu však skutočnostiam uvádzaným žalovaným v odvolaní v žiadnej mozgnej interpretácii nemožno pripísať relevanciu spochybňujúcu nestrannosť tento spor prejednávajúceho sudcu, ak sa navyše týkajú výlučne procesného postupu a rozhodovacej činnosti dotknutého sudcu, na ktoré ani prihliadať nemožno.

23. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni v plnom rozsahu (v dôsledku úplného zvrátenia výsledku konania na súde prvej inštancie na základe dôvodne podaného odvolania sa plne úspešnou stranou s nárokom na náhradu trov konania stal práve žalovaný). O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).